

GARİPLER KÖYÜ...

İki yeşil yamacın arasına sıkışmış, sakin, sessiz bir köyden geçiyordum. Harap bir pınar vardı yolumun üzerinde. Vakit öğleyi geçiyordu, kimseye rastlıyamadım köyde... Etrafa bakarak köyden çıktım, solumda bir mezarlık vardı. Oldukça büyük, çıplak, yüzlerce bizden evvel göçmüşler dolu içi...

Fatiha okudum. Gözlerim doldu. Yürümeye başladım...

Kendimde değildim. Yürüyordum birden bire, önümde bir inek arkasında kısa boylu az sakallı, kamburlaşmış bir ihtiyar önüme çıktı. Merhaba amca dedim. Merhaba efendim dedi, yabancısın herhalde dedi. Öyledir dedim.

Bu köyün ismi nedir dedim. "Garipler Köyü" dedi.

Hak nasibini versin dedim. Hak nasibi vermiş efendim amma. Biz kıymetini bilmedik...

Dedelerimizden gelmedir. Bu köy çok canlı bir köymüş. İsmi de Kayalı köymüş. Ta şuradaki büyük kayalardan verilmiş, bu isim bu köye.

Bir gün senin gibi biri geçer olmuş bir efendi buradan...

Taş atmışlar ona... Ses çıkarmadan yoluna devam etmiş. Yalnız şunu söylemiş... Burada garip nedir, bilmeyenlerle dolu...

Şu şimdi döneceğim boğazı dönmüş, gözden kaybolunca şu gördüğün kayadan büyük bir parça kopmuş birden bire düşmüş bu köye... Ölen olmamış ama. Köylüler çok korkmuşlar. Yaşlılar aman koşun şu yolcunun peşinden. Gitmişler yetmişler... Bize misafir ol demişler...

Adam ağlıyormuş... Hayır demiş. Ben gariplerin bulunduğu bir köye gidiyorum. Kendimde değilim, bana taş attınız. Ben size hayır dua ile mukabele edemedim, Hakka size dua edecek vakit kalmadan Hak mukabele etti size... Dedi ve yolunan devam etti gitti.

Köye dönenler bunları ihtiyarlara, köylülere anlattı.

Ondan sonra köyün ismini Hükümete müracaat ederek (Garipler) köyü ismini verdik efendim dedi.İhtiyar köyüne ben yoluma devam ettim.

Bu köyü gören bağıryanık, kalbi Hak vuran bir ozanda seneler sonra şunları söylemiş Gariplerköyü için...

Bir köy mezarlığından geçtim.

Can cesetten uçup ruh gezer olan,
Alemi cihanda seyyah sayılır.

Kalp gözüm açılıp nur ile dolan,
Taşıp zaptolmayan derya sayılır.

Hak ile yoğrulup mayasın alan,
Kırlara karışmış alâ sayılır.

Yolumuz uğradı bir mechul köye,
Kiremitsiz tavan evleri gördüm.

Bakıyor hepsi güneşe aya,
Sararmış solmuş erleri gördüm.

Orada genç ihtiyar hepsi,
Kiminin çürümüş göçmüş yapısı.

Kiminin bilinmez olmuş kapısı,
Bozulmamış gerçek erleri gördüm.

Kimi yavru, kimi yardan ayrılmış,
Kimisi sılaya küsmüş darılmış,

Kimisi toprağa candan sarılmış,
Onu kucaklamış elleri gördüm.

Nihayet herkese mekan olacak,
Geçer yolu cümlemizin bu köyden.
Mutlak bir Allah vardır baki 'kalacak,
Ona toplanmış yerleri gördüm.

Okuyanlara selam olsun.

Su kadar aziz olun...